

JOYCE DEEKS BIBELNOTER - KOLOSSENSERBREVET

397 Kolossenserbrevet 1:1-13

Evangeliet ... i hele verden bærer frugt og vokser

Hvorhen end sandhedens ord, evangeliet, nåede frem, bar det frugt. Således også i Kolossæ, hvor Epafras tilsyneladende havde bragt det, var der opstået en lille gruppe troende, der i Kristi kærlighed følte sig knyttet til alle de andre hellige. Derfor følte Paulus et ansvar for dem, bad for dem og skrev dette brev til hjælp. Gennem forkyndelsen af evangeliet havde de fået håb om det himmelske borgerskab, og det havde skabt troen på Kristus og kærlighed til de hellige i deres hjerter. Hvor ordet kommer til, bærer det frugt og vokser. Ordet giver os indsigt i Guds vilje, så vi kan vandre Herren værdigt. Det er på denne måde, at også vi bærer frugt og vokser (sammenlign vers 6 og 10).

HUSKEVERS: 2. Timotheusbrev 3:16-17.

398 Kolossenserbrevet 1:14-29

Ved ham og til ham er alting skabt

Guds Søn er den evige Skaber af alt, både i den synlige og usynlige verden. Alt og alle er afhængige af ham for deres fortsatte eksistens. Lad os prøve at få et glimt af hans evige majestæt og almagt gennem Paulus' beskrivelse (15-17). Det er denne almægtige Skaber, der er hovedet for menigheden; men han er blevet det ved at dø på korset. Korsets forsoningsdød er ikke en biting; den placeres centralt i hele universet som grundlaget for det skabtes - enhver skabnings - forhold til Gud. Han har forliget os med Gud og taget bolig i os ved sin Ånd. Aner vi hvilken rigdom på herlighed denne kendsgerning rummer (27)? Lad os ikke have for små tanker om vor Frelser!

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 1:3

399 Kolossenserbrevet 2:1-10

I ham bor hele guddomsfylden i kød og blod

Det er magtpåliggende for Paulus at understrege for sine læsere, at Kristus simpelthen er alt for Gud - der er ikke brug for andre i Guds planer. Kristus er ikke bare guddommelig, hele guddomsfylden er i ham, og i ham findes al visdom og al kundskab. Vi forstår næppe, hvad det indebærer, for den treenige Gud overgår langt vor fatteevne. Men i det mindste forstår vi, at vi ikke kan tænke for høje tanker om Kristus, og at ingen tilnærmelsesvis kan måle sig med ham. Dog får vi lov til at være i ham og leve vort liv i ham.

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 1:1,14

400 Kolossenserbrevet 2:11-23

I dåben ... blev I også oprejst sammen med ham

Denne mægtige Kristus er ikke en fjern uvirkelighed. Underet er, at vi er forenede med ham både i hans død for os og i hans opstandelse; vi har fået del i et helt nyt liv, hans liv, og det skal leves ud i praksis. Han har fjernet vor skyld og vundet sejren over hele den ondes magt. Derfor er det latterligt at skulle mene, at vi ved at holde visse love, som gjaldt som vejvisere indtil Kristus kom, kan føje noget til dette mægtige frelsesværk. Intet må få lov til at trække opmærksomheden bort fra, hvad Kristus har gjort. Kun ved at holde fast ved hovedet, Kristus, vokser menigheden - dens vækst er Guds værk. Egne gerninger for at opnå fortjeneste, derimod, opmuntrer bare til selv-tilfredshed og stolthed.

HUSKEVERS: Efeserbrevet 2:6.

401 Kolossenserbrevet 3:1-11

I har aflagt det gamle menneske med dets gerninger

Her kommer de praktiske konsekvenser af de åndelige kendsgerninger, Paulus har omtalt. Tror vi virkelig på, at vi er opvakt med Kristus, så vil vi drages mod det himmelske og afsky det jordiske, som i denne sammenhæng betyder det gamle menneskes gerninger - de må "dø". De kan ikke bestå i det nye liv i Kristus, hverken utugt eller griskhed, vrede og hidsighed eller løgn. Vi behøver ikke at ligge under for dem, for de hører til i graven og skal overgives til døden. Ved Jesu forsoningsdød er vi befriet ikke blot fra syndens skyld (umådelig stort, som det er), men også fra dens magt over os. Det er en del af den frelse, Kristus har tilvejebragt, og som han ønsker, vi skal leve i til hans ære. **HUSKEVERS: Romerbrevet 6:12**

402 Kolossenserbrevet 3:12-17

Bær over med hinanden og tilgiv hinanden

Det er forbavsende, at vi, som har behov for andres overbærenhed og tilgivelse, skulle behøve en formaning til selv at vise et sådant sind. Herren har tilgivet os; kan vi gøre andet end tilgive andre? Indbyrdes kærlighed, fred med Gud og med hinanden, taknemlighed - hvor Kristi ord råder, vil disse ting præge menigheden, og hjerterne vil synge af glæde i indbyrdes harmoni. Indbyrdes gnidninger af-slører, at vi lever efter det gamle menneske, vor gamle natur, for i Kristus er vi forenede, som lemmer på samme legeme. Vi må skynde os at lukke op for Kristi sindelag ved Åndens hjælp, så vi ikke forstyrrer glæden og freden i menigheden. Der er modstand nok i verden udenfor.

HUSKEVERS: 1. Petersbrev 3:8.

403 Kolossenserbrevet 3:18 - 4:4

Hvad I end gør, gør det af hjertet for Herren

Denne formaning var givet til slaverne, som helt var underlagt deres herrers vilje. Selv de havde mulighed for at tjene Herren. De kunne gøre alt det almindelige - måske kedsommelige - arbejde af hjertet for Herren og ikke for mennesker. Hvis de var sig bevidst, at de først og fremmest var Herrens slaver, ville det forvandle deres dagligdag fra en trædemølle til en vandring med Gud. Troen påvirker alle vore forhold. Vi må åbne os for Guds tanker om dem, som de er givet os i Ordet, og stræbe efter at efterkomme dem. Lad os tage det som en opmuntring, at vi kan udføre de pligter, der venter os i dag, for Herren.

HUSKEVERS: Romerbrevet 12:11

404 Kolossenserbrevet 4:5-18

Jeres tale skal altid være venlig, krydret med salt

Under alle forhold må vi omgå "dem udenfor", dvs. uden for menigheden, med tanke på, at vi måske kan vinde dem for Herren. Vi skal ikke altid nødvendigvis tale om Herren, men vor tale skal være venlig og vindende, dog "krydret med salt", dvs. vi skal ikke vige uden om sandheden for venlighedens skyld, men være vågne for en anledning til at vidne om vor Frelser, "det gunstige øjeblik". Vi behøver, som Epafraas bad, at være overbevist om Guds vilje i alle ting, deriblandt hvordan vi skal færdes i verden. Slaven Onesimus får rosende omtale.

HUSKEVERS: 1. Petersbrev 3:15-16.